

[Erling Christensen]

Fra kiropraktor Niels Klougart har udvalget modtaget en rapport om kiropraktisk behandling af kolikbørn. Sundhedsstyrelsen anfører i sine bemærkninger til udvalget om denne rapport, at spontanhelbredelse og symptomsvind normalt sker i løbet af 2-5 uger og senest i 12.-13. uge. Styrelsen ville let over for udvalget kunne dokumentere, at 13 uger, lig 3 måneder, er det rigtige tal – derfor er navnet jo netop 3-måneders-kolik. Ifølge Niels Klougart opgøres resultatet af kiropraktorbehandling ved 7½-ugers-alderen efter gennemsnitligt 3 behandlinger således: 94 pct. af mødrene udtaler efter behandlingen, at der ikke er kolik, eller at kolik er formindsket efter kiropraktisk behandling. Det er et flot resultat.

Når læger altså ikke har nogen behandling, der hjælper kolikbørn, skal vi ikke fra Folketingets side forhindre, at disse alvorligt belastede børn får en virksom behandling. Det er det, vi tilkendegiver ved vort betækningsbidrag. Vi lægger også stor vægt på, at denne autorisation vil medvirke til et godt samarbejde mellem læger og kiropraktorer, der kan udvikle sig til gavn ikke bare for de 3.000-4.000 småbørn, der i øjeblikket årligt bliver hjulpet af kiropraktorer, men også således, at alle 10.000 kolikbørn og deres familier bliver hjulpet.

Når jeg indledningsvis har gjort så meget ud af flertallets forslag til fjernelse af indskrænkningen, er det for at bede ministeren om fra talerstolen at bekræfte, at hun i overensstemmelse med flertallet vil udforme sin og Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse om kiropraktorvirksomhed som anvist i flertallets betækningsbidrag. Hvis ministeren klart – og ikke som i sin kommentar til spørgsmål 18 – vil sige ja hertil, vil vi i Socialdemokratiet stemme nej til det ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen.

Birgitte Husmark (SF):

Folketingets Sundhedsudvalg har i en række møder foretaget en meget grundig behandling af lovforslaget om autorisation af kiropraktorer, og udvalget har været glad for og tilfreds med lovforslaget som sådant, men desværre er det jo lykkedes sundhedsministeren at smide et ordentligt læs grus i maskineriet ved at præsentere Sundhedsstyrelsens udkast til bekendtgørelse om kiropraktorers virksomhed og i udkastet forbyde kiropraktorer at behandle børn fra 0 til 1 år.

Det er en indstilling, som vi har stillet mange spørgsmål til, for selvfølgelig lytter vi da til, hvad sundhedsministeren og Sundhedsstyrelsen siger. Vi har stillet mange spørgsmål, og vi har fået mange, men meget lidt tilfredsstillende svar på, dels hvilke risici der skulle være ved denne form for behandling, dels med hvilke begrundelser kiropraktorerne ikke skulle have lov til at behandle børn fra 0 til 1 år.

Da vi stadig væk ikke har fået klare svar, men på den anden side ikke tør sidde sundhedsmyndighedernes øverste instans overhørig, er et flertal i Folketingets Sundhedsudvalg landet på en formulering, hvorved vi sikrer, at der bliver et tæt samarbejde mellem de små børns familielæge og kiropraktorerne, når familierne ønsker kiropraktorbehandling.

Vi skriver i vores betækningsbidrag:

»En kiropraktor må behandle børn under 1 år, når barnets læge har erklæret, at barnet ikke har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer behandling hos kiropraktor.«

Siden har vi spurgt sundhedsministeren, hvad sundhedsministerens opfattelse af dette synspunkt og denne form for tilkendegivelse er, og det svar, vi så har fået fra sundhedsministeren, er desværre følgende:

»Jeg kan ikke tilslutte mig, at Folketinget går ind i en regulering af klart sundhedsfaglige forhold, idet Sundhedsstyrelsen er landets øverste sundhedsfaglige myndighed, og jeg kan ikke forudsige, hvorledes Sundhedsstyrelsen vil forholde sig til flertallets forslag til formulering af § 4 i Sundhedsstyrelsens udkast til bekendtgørelse om kiropraktorvirksomhed.«

Nu er det så, jeg godt vil spørge ministeren, om hun har benyttet ventetiden frem til denne anden behandling til at forhøre sig om Sundhedsstyrelsens opfattelse af vores ændringsforslag til Sundhedsstyrelsens udkast til betænkning. Det er faktisk ret afgørende for os at få det at vide, for ellers er vi nødt til at overveje en egentlig lovændring.

Derfor afventer vi også fra SF's side med meget stor spænding ministerens svar med hensyn til, hvad ministeren har fået ud af en drøftelse med Sundhedsstyrelsen.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil først sige om ændringsforslag nr. 1, som er stillet af Socialdemokratiet og tiltrådt af udvalget, at Fremskridtspartiet finder, at det er